

โคโลสี (TNBT)

โคโลสี

โคโลสี 1

คำทักทาย

¹ จดหมายนี้ เขียนโดยเปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ตามใจของพระเจ้า และทิโมธีผู้เป็นน้องชาย ² เรียน วิมุตติชน และพี่น้องที่เชื่อฟังอาศัยในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ณ เมืองโคโลสี ขอให้พระคุณ สันติภาพ และสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด

คำอธิษฐานของเปาโลเพื่อชาวโคโลสี

³ เราขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้เป็นเจ้านายของเราเสมอ เมื่อเราอธิษฐานสวดอ้อนวอน เพื่อท่านทั้งหลาย ⁴ เพราะเราได้ยินถึงความเชื่อของท่านในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ และเรื่องพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งท่านมีต่อวิมุตติชนชนทั้งปวง ⁵ โดยเหตุซึ่งมีความหวังอันเหมาะสมไว้สำหรับท่านในนิพพาน ซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยได้ยินมาแล้วในคำแห่งความจริง คือบารมีของพระเจ้า ⁶ ซึ่งเผยแผร์มาถึงท่าน ตั้งที่กำลังเกิดผล และทวีขึ้นทั่วโลก เช่นเดียวกับที่กำลังเป็นอยู่ในตัวท่านทั้งหลายด้วย ตั้งแต่วันที่ท่านได้ยิน และเข้าใจในพระคุณของพระเจ้าตามความจริง ⁷ ดังที่ท่านได้เรียนจากเอปาฟรัสซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานที่รักของเรา เขาเป็นผู้ที่เอาใจใส่ปรนนิบัติพระผู้เป็นพระศรีอาริย์เพื่อพวกเราจริง ๆ ⁸ และเขาได้เล่าให้เราฟังถึงพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ที่ท่านมีอยู่ในพระวิญญาณด้วย

เนื้อหาแห่งคำอธิษฐานของเปาโล

⁹ เพราะเหตุนี้ นับตั้งแต่วันที่เรได้ยิน เราก็มิได้หยุดในการที่จะอธิษฐานสวดอ้อนวอน ขอเพื่อท่าน ให้ท่านเพียบพร้อมด้วยความรู้ถึงจิตใจของพระองค์ ในสรรพปัญญา และในความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ ¹⁰ เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่เหมาะสมต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้านาย และทำตนให้เป็นที่พอใจพระองค์ ให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงพระเจ้า ¹¹ ขอให้ท่านมีกำลังมากขึ้นทุกอย่างโดยฤทธิ์

เดชแห่งสง่าราศีของพระองค์ ขอให้ท่านมีความทรหดที่สุด และความอดทนนานด้วยความยินดี ¹² ให้
ขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ทำให้เราทั้งหลาย สมกับที่จะเข้าส่วนได้รับมรดกด้วยกันกับวิมุตติชนใน
ความสว่าง ¹³ พระองค์ได้ช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่ง
พระโอรัส ที่หวงแหนของพระองค์ ¹⁴ ในพระโอรัสนั้นเราจึงได้รับการไถ่ ซึ่งเป็นการยกบาปที่อยู่ใต้อำนาจ
ของ กิเลส ตัณหาของเรา

ความสมบูรณ์ของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

¹⁵ พระองค์เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา เป็นลูกหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง
¹⁶ เพราะว่าในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้า และที่แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตา
และซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ไม่ว่าจะเป็นที่นั่งของพวกทูตผี หรือพวกทูตผีที่ปกครอง หรือพวกทูตผีที่
ครอบครอง หรือพวกทูตผีที่มีอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น โดยพระองค์ และเพื่อพระองค์ ¹⁷ พระองค์ดำรงอยู่
ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์ ¹⁸ พระองค์เป็นศีรษะของกาย
คือชุมชนของพระเจ้า พระองค์เป็นจุดเริ่มต้น เป็นคนแรกที่เป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้เป็น
เอกในสรรพสิ่งทั้งปวง ¹⁹ เพราะว่าพระเจ้าพอใจ ที่จะให้ความสมบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระองค์ ²⁰ และ
โดยพระองค์ ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระเจ้า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลกหรือในอาณาจักรสวรรค์
พระองค์ทำให้มีสันติภาพ และสันติสุข ด้วยเลือดแห่งทางเขนของพระองค์

สถานภาพของชาวโคโลสีในปัจจุบัน

²¹ และพวกท่าน ซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันกับพระเจ้า และเป็นศัตรูในใจด้วยการชั่วต่าง ๆ ²² บัดนี้
พระองค์ให้คืนดีกับพระองค์ โดยความตายแห่งกายเนื้อหนังของพระองค์ เพื่อจะได้มอบท่านให้แก่พระเจ้า
ให้เป็นผู้บริสุทธิ์ไร้มลทิน และไม่มีที่ติ ²³ แต่ท่านต้องดำรง และตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อ และไม่โยกย้ายไป
จากความหวังใจในบาปของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินแล้ว และได้ประกาศแล้วแก่มนุษย์ทุกคนที่อยู่ใต้ฟ้า
ซึ่งข้าพเจ้าเปาโล เป็นผู้รับใช้ในการประกาศบาปของพระเจ้านั้น

พันธกิจของเปาโลที่มีต่อชุมชนของพระเจ้า

²⁴ บัดนี้ข้าพเจ้าต้อกตใจในการที่ได้รับความทุกข์ยากเพื่อท่าน ส่วนการทนทุกข์ของพระผู้เป็น
พระศรีอารีย์ที่ยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็รับทนจนสำเร็จในเนื้อหนังของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่ร่างกายของ
พระองค์ คือชุมชนของพระเจ้า ²⁵ ข้าพเจ้าได้มาเป็นผู้รับใช้ของชุมชนของพระเจ้า ตามที่พระเจ้าได้มอบ
ภาระให้ข้าพเจ้าเพื่อท่าน เพื่อจะได้กล่าวพระคำของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ²⁶ คือข้อความล้ำลึกซึ่งซ่อนเร้น
อยู่หลายยุค และหลายชั่วอายุนี้ บัดนี้ได้ให้เป็นที่ประจักษ์แก่วิมุตติชนของพระองค์แล้ว

ความประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อคนต่างชาติ

²⁷ พระเจ้าชอบใจที่จะสำแดงให้วิมุตติชนเหล่านั้นรู้ว่า ในหมู่คนต่างชาตินั้น อะไรเป็นความมั่งคั่ง
แห่งข้อล้ำลึกนี้ คือที่พระผู้เป็นพระศรีอารีย์ สถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี ²⁸ พระองค์นั้นแหละเรา

ประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้มอบทุกคนให้เป็น
ผู้ใหญ่ในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์²⁹ เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงตรากตรำทำงานด้วยความอุตสาหะ
เข้มแข็งด้วยพลังที่พระองค์ทำกิจอยู่ในข้าพเจ้า

โคโลสี 2

สิ่งที่เปาโลอยากให้ชาวโคโลสีรู้

¹ เพราะข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้ว่า ข้าพเจ้าสู้สุดสำหรับมากเพียงไร เพื่อท่าน เพื่อชาวเมืองเลาดีเซีย
และเพื่อคนทั้งปวงที่ยังไม่เคยเห็นหน้าของข้าพเจ้า ² เพื่อเขาจะได้รับกำลังใจใจ และเข้าติดสนิทกันใน
พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งจะทำให้เขาเปี่ยมด้วยความมั่นใจอย่างบริบูรณ์ใน
ด้านความเข้าใจ และทำให้พวกเขารู้ความล้ำลึกของพระเจ้า คือพระผู้เป็นพระศรีอารีย์³ ซึ่งคลังแห่ง
สติปัญญา และความรู้ทุกอย่างปิดซ่อนไว้ในพระองค์⁴ ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ เพื่อมิให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วย
คำชักชวนอันน่าฟัง⁵ เพราะถึงแม้ว่าตัวของข้าพเจ้าไม่อยู่กับพวกท่าน แต่จิตใจของข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน
ทั้งหลาย และมีความชื่นชมยินดีที่ได้เห็นท่านอยู่กันอย่างเรียบร้อย และเห็นความเชื่อของท่านที่มีในพระผู้
เป็นพระศรีอารีย์นั้นมั่นคงยิ่งนัก

สิ่งที่ชาวโคโลสีควรทำ

⁶ เหตุฉะนั้นเมื่อท่านได้ต้อนรับพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ผู้เป็นเจ้านายแล้วฉันใด จงปฏิบัติ
พระองค์ด้วยฉันนั้น⁷ จงหยั่งรากลงและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่านได้
รับคำสั่งสอนมาแล้ว และจงบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ

ผลที่ได้จากการอยู่ในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

⁸ จงระวังให้ดี อย่าให้ใครทำให้พวกท่านตกเป็นทาสด้วยหลักปรัชญา และคำหลอกลวงที่เหลว
ไหลตามตำนานของมนุษย์ ตามพวกภูตผีที่ครอบงำของจักรวาล ไม่ใช่ตามพระผู้เป็นพระศรีอารีย์⁹ เพราะ
ว่าในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์¹⁰ และพวกท่านได้รับความครบบริบูรณ์ในพระ
องค์ ผู้เป็นศีรษะ เหนือภูตผีที่ครอบครองและภูตผีที่มีอำนาจทั้งหมด¹¹ ในพระองค์นั้น ท่านได้รับพิธีเข้า
สุหนัที่มีมนุษยมิได้กระทำ โดยที่ท่านได้สละกายเนื้อหนังเสียในการเข้าสู่หนัแห่งพระคริสต์¹² และได้
ถูกฝังไว้กับพระองค์ในพิธีจุ่มน้ำแล้ว และในพิธีนั้นท่านได้เป็นขึ้นมาจากตายกับพระองค์ด้วย โดยเชื่อใน
การกระทำของพระเจ้าผู้ได้บันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย¹³ และท่านที่ตายแล้ว ด้วยการ
ละเมิดทั้งหลายของท่าน และด้วยเหตุที่เนื้อหนังของท่านมิได้เข้าสู่หนั พระองค์ได้ให้ท่านมีชีวิตร่วมกับ
พระองค์ และได้ยกโทษการละเมิดทั้งหลายของท่าน¹⁴ พระองค์จึงเอกละอายนี้ที่มีคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งต่อสู้และ

ขัดขวางเรา และขจัดออกไปเสียโดยตรึงไว้ที่กางเขน¹⁵ พระองค์ปลดพวกภูตผีที่ครอบครอง และพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ประทานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทางกางเขนนั่น

จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน

¹⁶ เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดพิพากษาปรีชาท่านในเรื่องการกิน การดื่มของมีนเมา ในเรื่องเทศกาล วันต้นเดือน หรือวันสัปดาห์¹⁷ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาในภายหลัง แต่กายนั้นเป็นของพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์¹⁸ อย่าให้ผู้ใดตัดสินชีวิตของท่าน ด้วยเขาทำที่ถ่อมใจลง กราบไหว้ทูตสวรรค์ พวกเขาเฝ้าอยู่ในนิมิต หยิ่งผยองอย่างไม่มีเหตุผล ตามความคิดฝ่ายเนื้อหนังของเขา¹⁹ และไม่ได้ยึดมั่นในพระองค์ ผู้เป็นศิระะ ศิระะนั้นเป็นเหตุให้กายทั้งหมดได้รับการบำรุงเลี้ยง และติดต่อกันด้วยข้อ และเอ็นต่าง ๆ จึงได้เจริญขึ้นตามที่พระเจ้าโปรดให้เจริญขึ้นนั้น²⁰ ถ้าท่านทั้งหลายตายกับพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์ พันจากพวกภูตผีที่ครอบงำของจักรวาลแล้ว ทำไมท่านจึงมีชีวิตเหมือนกับว่าพวกท่านยังอยู่ฝ่ายโลก? ทำไมท่านยอมอยู่ใต้กฎต่าง ๆ²¹ เช่น อย่าเอามือหยิบ อย่าชิม อย่าแตะต้อง เป็นต้น²² คือกล่าวถึงสิ่งที่ต้องพิณาศเมื่อใช้มัน²³ จริงอยู่สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนมีปัญญา คือการนมัสการด้วยความสมัครใจ การทำที่ถ่อมใจ และการทรนกาย แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในการต่อสู้กับความใคร่ของเนื้อหนัง อันเป็น กิเลส ตัณหา

โคโลสี 3

จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน

¹ ถ้าท่านได้รับการบันดาลให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ด้วยกันกับพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน ในที่ซึ่งพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์อาศัยอยู่ คือนั่งอยู่ข้างขวาของพระเจ้า² จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก³ เพราะว่าท่านได้ตายแล้ว และชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์ในพระเจ้า⁴ เมื่อพระเจ้าเป็นพระศรีอารีย์ ผู้เป็นชีวิตของเราปรากฏ ขณะนั้นท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรี เข้าสู่ความหลุดพ้นขั้นที่สาม ด้วย

การจัดการตัวเก่าและตัวใหม่

⁵ เหตุฉะนั้นจงดับ กิเลส ตัณหาในตัวท่านเสีย ซึ่งได้แก่การล่วงประเวณี การโสโครก ราคะ ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ⁶ เพราะสิ่งเหล่านี้ พระพิโรธของพระเจ้าย่อมลงมาสู่มนุษย์ทั้งหลาย⁷ ครั้งหนึ่งเมื่อท่านยังดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ท่านก็เคยประพฤติสิ่งเหล่านี้ด้วย⁸ แต่บัดนี้ ท่านจงดับสิ่งเหล่านี้ทิ้งเสีย คือความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การพูดเสียดสี คำพูดหยาบคาย⁹ อย่าพูดโกหกต่อกัน เพราะว่าท่านได้นำตัวเก่า พร้อมกับการประพฤติแบบเก่าไปตรึงที่กางเขนแล้ว¹⁰ และได้สวมตัวใหม่ที่กำลังสร้างขึ้นใหม่ ตามภาพลักษณ์ ของพระองค์ผู้ทรงสร้าง ขณะที่ท่านเรียนรู้จักพระเจ้า¹¹ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่เป็นพวกกรีกหรือพวกยิว ไม่เป็นผู้ที่เข้าสุหนัตหรือไม่ได้เข้า

สหนัก พวกคนต่างชาติหรือชาวสีย ทาสหรือไทก็ไม่เป็น แต่ว่าพระผู้เป็นพระศรีอารียเป็นทุกสิ่ง และดำรงอยู่ในทุกคน

สิ่งที่ต้องกระทำเมื่อมีตัวใหม่แล้ว

12 เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าเลือกไว้ ให้เป็นพวกที่บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง และเป็นพวกที่พระองค์ห่วงใย จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจอ่อนโยน ใจถ่อมสุภาพ ใจอดทน ¹³ จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กันและกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ยกโทษให้ท่านแล้วฉันใด ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน ¹⁴ แล้วจงสวมพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะพรหมวิหารสี่ย่อมผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงความสมบูรณ์ ¹⁵ และจงให้สันติภาพและสันติสุขของพระผู้เป็นพระศรีอารียครอบครองจิตใจของท่าน พระเจ้าเรียกท่านไว้ให้เป็นกายเดี่ยวด้วย เพื่อสันติภาพและสันติสุขนั้น และท่านจงมีใจชอบพระคุณ ¹⁶ จงให้ธรรมะของพระผู้เป็นพระศรีอารียอยู่ในตัวใหม่ของท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจชอบพระคุณพระเจ้า ¹⁷ และเมื่อท่านจะทำการสิ่งใดด้วยกาย หรือวาจาก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในนามของพระเยซูผู้เป็นเจ้านาย และชอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อ โดยพระเยซูนั้น

หน้าที่ที่มีในการดำเนินชีวิตของตัวใหม่

18 ฝ่ายผู้เป็นภรรยาจงยอมฟังผู้เป็นสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระผู้เป็นนาย ¹⁹ ฝ่ายผู้เป็นสามีก็จงรักภรรยาของตน และอย่าทำอะไรรุนแรงต่อนาง ²⁰ ฝ่ายลูกทั้งหลายจงเชื่อฟังพ่อแม่ของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่พอใจขององค์พระผู้เป็นเจ้า ²¹ ฝ่ายพ่อ ก็อย่ายั่วโทษะของลูก ๆ ของตนเกรงว่าเขาจะท้อใจ ²² ฝ่ายพวกทาส จงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แบบหน้าไหว้หลังหลอก แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ²³ ไม่ว่าท่านจะทำการสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำเพื่อมอบให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทำแก่มนุษย์ ²⁴ ท่านรู้ว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ คือพระผู้เป็นพระศรีอารีย ผู้เป็นเจ้านายที่ท่านรับใช้อยู่ ²⁵ ส่วนผู้ที่ทำความผิด ก็จะได้รับผลตามความผิดที่เขาได้ทำนั้น และไม่มีการเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

โคโลสี 4

คำร้องของเปาโล

¹ ฝ่ายผู้เป็นเจ้านาย ก็จงจงปฏิบัติต่อทาสของตน ตามความยุติธรรม และเท่าเทียมกัน เพราะท่านรู้ว่าท่านก็มีเจ้านายองค์หนึ่งในสวรรค์ด้วย ² จงเอาใจใส่ในการอธิษฐาน สวดอ้อนวอน จงเฝ้าระวัง และมีใจ

ขอบพระคุณ³ และขอให้อธิษฐานสวดอ้อนวอนเผื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะเปิดประตูให้เรื่องราวที่เรา
เผยแพร่นั้น เพื่อเราจะได้ประกาศข้อล้าลึกแห่งพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ (ที่ข้าพเจ้าถูกจำจองอยู่ก็เพราะเหตุ
นี้)⁴ เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวชี้แจงข้อความอย่างชัดเจน ตามสมควรที่ข้าพเจ้าควรจะกล่าวนั้น⁵ จงปฏิบัติ
กับคนภายนอกด้วยใช้สติปัญญาอันชาญฉลาดจงใช้ทุกโอกาสให้เป็นประโยชน์ที่สุด⁶ จงให้คำพูดของ
ท่านประกอบด้วยเมตตาคุณเสมอ ประคับประคองเกลื้อให้มีรส เพื่อท่านจะได้รู้ว่าควรจะตอบทุกคนอย่างไร

คำแสดงความคิดเห็นในตอนท้าย

⁷ ทิติกัส ผู้เป็นน้องที่รัก และเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในการรับใช้ และเป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้าใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า จะบอกให้ท่านรู้ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้า⁸ ข้าพเจ้ากำลังจะส่งเขาหาท่านก็เพราะ
เหตุนี้เอง คือเพื่อให้ท่านรู้ถึงความเป็นอยู่ของเรา และเพื่อให้เขาจะให้กำลังใจของท่าน⁹ เขาจะมาพร้อมกับ
โบเนลิมัส ผู้เป็นน้องที่รัก และสัจย์ซื่อ ซึ่งเป็นคนหนึ่งเ็นพวกท่าน เขาทั้งสองจะเล่าให้ท่านรู้ถึงเหตุการณ์
ทั้งปวงที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้ท่านฟัง¹⁰ อาริสทาร์คัส เพื่อนที่ถูกจำจองร่วมกันกับข้าพเจ้า ได้ฝากความคิด
ถึงมายังท่านทั้งหลาย และมาระโก ลูกพี่ลูกน้องของบาร์นาบัส และเยชูซึ่งมีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่ายูลุส ก็ฝาก
ความคิดถึงมายังท่านด้วย (ข้าพเจ้าเคยกำชับท่านไว้ว่าให้ต้อนรับมาระโกถ้าเขามาหาท่าน)

เพื่อนร่วมงานของเปาโลที่เป็นคนเข้าสู่หนัด

¹¹ ในบรรดาเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า เพื่ออาณาจักรของพระเจ้า คนเหล่านี้ที่ท่านนั้นที่เป็นคนเข้า
สู่หนัด และพวกเขาเป็นผู้ปลอบใจข้าพเจ้า¹² เอปาฟรัส ผู้เป็นคนหนึ่งเ็นพวกท่าน และเป็นผู้ใช้ของ
พระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย เขาพากเพียรในการอธิษฐานสวดอ้อนวอนเผื่อ
ท่านอยู่เสมอ เพื่อให้ท่านเจริญเป็นผู้ใหญ่และบริบูรณ์ ในการซึ่งเป็นทีพอใจของพระเจ้าอย่างเต็มที่¹³
ข้าพเจ้ารับรองได้ว่าเขา เขาตรากตรำทำงานหนักเพื่อท่าน และเพื่อคนที่อยู่ในเมืองเลาดีเซีย และเพื่อคนที่
อยู่ในเมืองฮิเอราปุรี¹⁴ นายแพทย์ลูกา เพื่อนที่รัก กับเดมาส ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน

คำฝากความคิดถึงพี่น้องเมืองเลาดีเซีย

¹⁵ ข้าพเจ้าขอฝากความคิดถึงมายังพี่น้องทั้งหลายที่เมืองเลาดีเซีย รวมถึงนางนุμφากับคนอื่น ๆ
ที่รวมตัวเป็นชุมชนของพระเจ้าในบ้านของนาง¹⁶ และเมื่อพวกท่านได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว จงส่งไปให้
คนอื่น ๆ ที่รวมตัวเป็นชุมชนของพระเจ้า ที่อยู่เมืองเลาดีเซียอ่านด้วย และขณะเดียวกันจดหมายที่มาจาก
เมืองเลาดีเซียฉบับนั้น ท่านก็จงอ่านด้วย¹⁷ และฝากบอกอารคิปปัสว่า “การรับใช้ซึ่งเขาได้รับมอบหมาย
ให้ทำในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จงทำให้สำเร็จ”¹⁸ คำแสดงความคิดเห็นนี้ข้าพเจ้าเปาโล เขียนด้วยลายมือ
ของข้าพเจ้าเอง ขอให้ท่านจงระลึกถึงโชติรวนของข้าพเจ้า ขอให้พระคุณดำรงอยู่กับท่านด้วยเถิด